

tægter for særlige grupper af pensionister, plejepatienter og andre med længerevarende indlæggelse på sygehus.

Disse bestemmelser foreslås på grund af deres store detaljeringsgrad overført til en bekendtgørelse. Det er ikke hensigten at ændre indholdet i reglerne.

Til kapitel 10

De gældende regler om befordring i forbindelse med behandling på sygehus eller hos praktiserende læge, følger dels af sygehuslovens §§ 6-8, dels af sygesikringslovens §§ 17-18, samt af bekendtgørelser og cirkulærer i medfør heraf. I lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp er henvist til sygehuslovens regler.

Det er med lovforslaget hensigten at fastholde indholdet i de gældende regler, hvorefter der bl.a. er særlige ordninger for pensionister. Der er dog tilstræbt en forenkling i lovforslaget, og alle detailregler tænkes overført til en bekendtgørelse.

Den særlige bestemmelse i sygesikringslovens § 19 om, at kørselsgodtgørelse til praktiserende læger, der tilkaldes til gruppe 1-sikrede, fastsættes i overenskomst, er ikke videreført, fordi dette spørgsmål må løses på samme måde som ydelser til lægen i øvrigt. Ansvar for samtlige opgaver vedrørende patientbefordring samles efter lovforslaget hos amtsrådet.

Til § 45

Reglen i stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, i sygehusloven, og til § 17, stk. 3, i sygesikringsloven.

Lovforslagets stk. 2 svarer til § 6, stk. 2, i sygehusloven, samt til § 17, stk. 1, i sygesikringsloven, medens reglen i stk. 3 svarer til regler efter sygesikringslovens § 17, stk. 2.

I lovforslagets stk. 4 bemyndiges ministeren til at præcisere reglerne i stk. 1-3 samt til at fastsætte regler om, at befordringsgodtgørelse kun skal ydes, når befordringsudgiften overstiger et nærmere fastsat beløb. Sundhedsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om modificering af henvisningskravet som forudsætning for ydelse af befordringsgodtgørelse ved behandling hos speciallæge. Dette skal ses i sammenhæng med fastlæggelsen af generelle regler om henvisning til speciallæge. Se i øvrigt bemærkningerne til § 46.

Bestemmelsen i stk. 5 indeholder en generel bemyndigelse, der supplerer stk. 4. Bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget svarer til sygehuslovens § 6, stk. 4, og § 7 samt til sygesikringslovens § 17, stk. 2, og § 18.

Bemyndigelserne skal gøre det muligt at udstede en bekendtgørelse med nærmere regler svarende til

de gældende. Det vil sige sygehuslovens § 6, stk. 3 og 5, § 7 og § 8 samt bekendtgørelse nr. 608 af 29. november 1982 om ydelse af befordring eller befordringsgodtgørelse i henhold til lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp med tilhørende cirkulære af samme dato. Endvidere drejer det sig om sygesikringslovens § 18 samt bekendtgørelse nr. 638 af 8. december 1982 om befordringsgodtgørelse efter sygesikringsloven og det tilhørende cirkulære af 9. december 1982.

Til § 46

Det offentlige har i dag fastsat uddannelseskraft for alle grupper af egentligt sundhedspersonale, men ikke for ambulanceførere, reddere o.lign. Dette personale kommer imidlertid hyppigt i situationer, hvor ydelse af hjælp til akut syge og tilskadekomne er af væsentlig og i nogle tilfælde afgørende betydning for den videre lægelige undersøgelse og behandling. Personalet hos såvel Falcks Redningskorps som de kommunale brandvæsener gennemgår allerede i dag et obligatorisk uddannelsesprogram, som må anses for at leve op til de krav, der vil kunne stilles i forbindelse med befordring m.v. af syge og tilskadekomne. Men for at sikre, at sådant personale altid har en tilstrækkelig baggrund for virksomhedsudøvelsen, foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte visse minimumskrav til en grundlæggende uddannelse af dette personale.

Til kapitel 11

Begravelseshjælp har hidtil været en ydelse i henhold til sygesikringslovens § 16, og er dér overtaget fra tidligere gældende sygeforsikringslov. Der er ikke foreslået ændringer af reglerne.

Til § 47

I stk. 1 videreføres reglen om, at boet efter en person, der havde ret til sygesikringslovens ydelser indtil dødsfaldet, har ret til begravelseshjælp. Det præciseres, at det er bopælskommunen, der varetager opgaven.

I henhold til cirkulærskrivelse af 30. marts 1989 om regulering af begravelseshjælpen efter lov om offentlig sygesikring udgør begravelseshjælpen pr. 1. juli 1989 3.117,21 kr. Beløbet forudsættes efter finanslovsforslaget for 1990 forhøjet med 2,5 pct. til 3.195,14 kr. pr. 1. juli 1990, og foreslås på dette grundlag fastsat til 3.200 kr.

Reguleringsmetoden svarer til sygesikringslovens § 28, stk. 1. Regulering sker således fortsat én gang årligt med virkning pr. 1. juli. For at undgå skæve be-